

цы-тѣ гражданскы учрежденїа. За вѣроломность-
тѣ отъ тѣхъ мысль се рѣчаватъ слѣдующе-во ов-
стоуптелство: извѣстно е що во Вианѣ, кѣде вѣха
пѣтъ църковны православны Братства, едны отъ
тые исключително состоуха отъ тѣквы членовы,
кои по должность-тѣ имъ принадлежвѣха на Маг-
дебургскѣ-тѣ общинѣ; такво напримѣръ вѣше
Панско-то Братство, кое состоѣше отъ пановы,
отъ бурмистры и радцы; а другы отъ занаетчыи
отъ нѣкои вснафъ, како напр. Кушнерско-то Брат-
ство, кое состоѣше отъ кучнеры, како по пол-
скы се выкаетъ шапкары-тѣ, или кожемѣцко-то
Братство, кое состоѣше отъ кожухары (кюртчыи).

На обясненїе-то отъ такво близко отношвене
мею Братства-тѣ и вснафы-тѣ чребитъ да се
земитъ во вниманїе и слѣдующе-во: Магдебургско-то
право, со зависены-тѣ отъ него вснафы, се пока-
за, како погоре оѣкохмѣ, повано отъ Братства-
тѣ. На вснафы-тѣ, како е извѣстно, принадлежвѣха
сите занаетчыи, безъ разницѣ отъ вѣроисповѣ-
данїе-то така що и римско-католицы, и калвинисты
и православны можвѣха да выдветъ членовы отъ нѣ-
кой вснафъ. Из послѣ, около 1458 год. занаетчыи-тѣ